

CON ONG

tuần báo trào phúng đời lập ra rít

môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

12
số cuối năm Mẹo
từ 29-12
đến 5-1-68

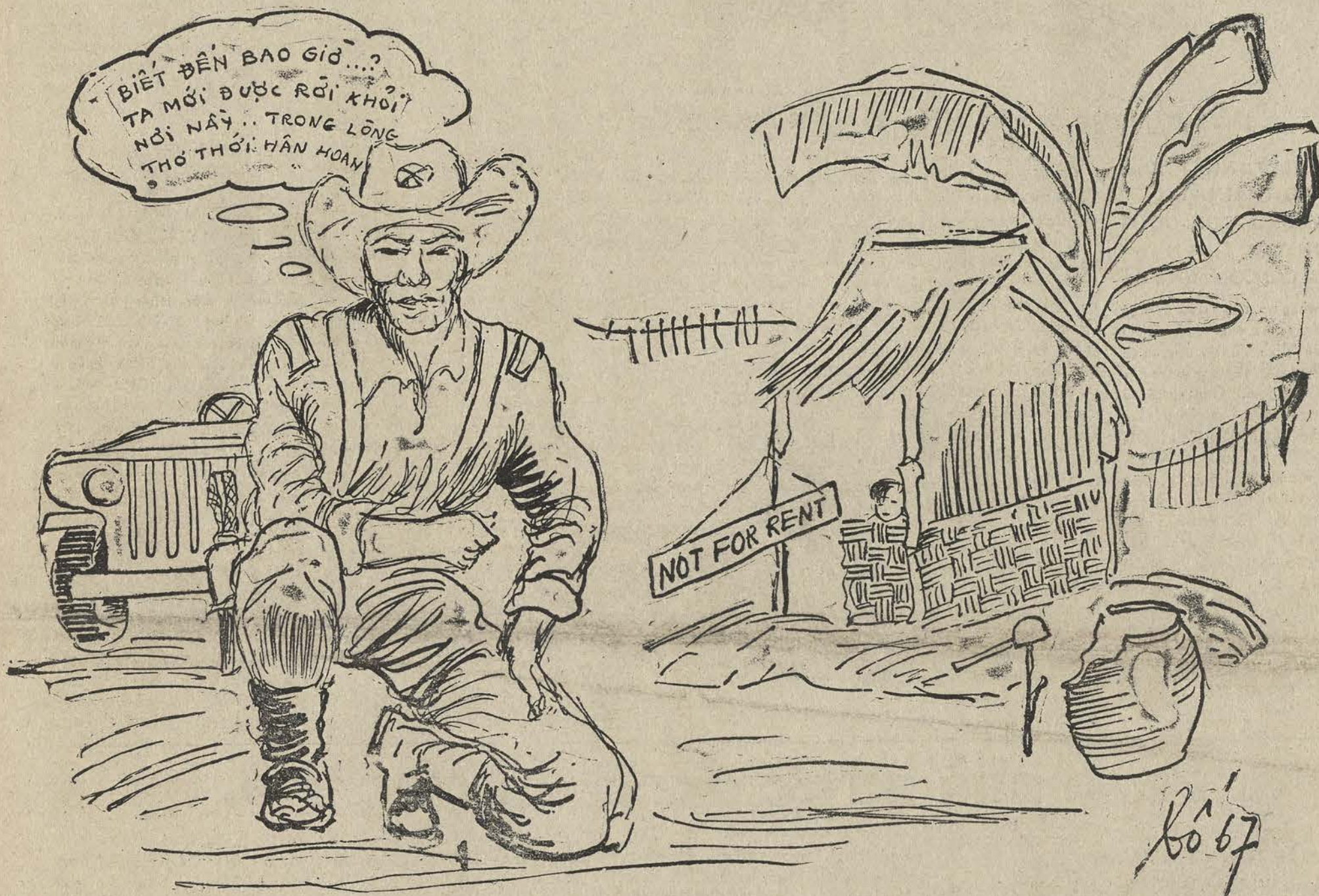
5 tí

CỬA TIỆM 101 VÕ TÁNH SAIGON

Chủ tiệm MINH VỒ

Đầu bếp THƯƠNG SINH

ÔNG NÓI VÀ ÔNG NGHE 91.905

sự tử hí tiền : trí thức khoa bảng «for rent»

già từ
1967

Năm 1967, một năm đặc thối của chính quyền. nào là bầu cử xã ấp, hoàn thành hiến pháp bầu cử Viện Nhi Đồng, Viện Bô Lão, rồi còn có lồng thống, phó tổng thống, thủ tướng và tác thành cho một số rất đông cà lơ hóa thành Chính trị gia cà gặt. Chắc chắn, cơ quan thông tin của nhà nước sẽ có bản tổng kết lớn về sự nghiệp vĩ đại của chính quyền.

Ngược lại, hơn 82.000 Việt cộng đã bỏ mạng. Thêm vào đó ta chết cũng khá, đồng minh què quặt cũng nhiều, dân còn sót lại ở nông thôn rút về tị nạn tại các trại nạn nhân chiến tranh lên đến mấy chục vạn các lực lượng tôn giáo, các đảng phái mùa một màn bầu cử rồi ngủ kỹ. Vụ án Miền Trung chấm dứt năm 1967 một cách khôi hài.

Tuy nhiên một tia sáng mới ló dạng ở chân trời máu lửa có vẻ chói chang : Đó là vấn đề **LIÊN HIỆP TRUNG LẬP và HÒA BÌNH**.

— Liên Hiệp với mặt trận dân tộc giải phóng Miền Nam ?

— Trung lập cả với Nga Tàu lẫn Mỹ ?

— Hòa bình ? Hòa bình ? Hòa bình ? Tất cả chưa có một giải đáp nào 'hòa đáng và dứt khoát CON ONG ra đời vào đầu mùa đông 67. Số đầu xuân Tây là số 13. Ba tháng qua với số vốn liếng còm cõi, Con Ong đã chích một số phát cần thận và nghiêm chỉnh. Một vài uất khí của độc giả đã có chỗ phát tiết. Một vài thành phần vô liêm sỉ đã lên cơn sốt, bắt đầu toát mồ hôi lạnh. Đó là triệu chứng tốt cho xứ sở nhưng cũng là gánh nặng cho chúng tôi. Bởi một lẽ giản dị là dân rất thích nghe sự thật về những người sợ sự thật. Nói sự thật như thật quả là rất khó khăn. Chúng tôi chấp nhận mọi khó khăn. Đó cũng là lời hứa đầu năm dương lịch.

phóng sự nghị ngợm THẬP NGUYÊN

A LÊ HẤP NHẬT BÁO DƯƠNG THAI UYNH NHẬT BÁO CON ĐỢI KHÔNG CẦN TUYÊN CHIẾN CÁI CON MẸ GÌ CẢ

Nói vòng vo tam quốc làm gì nhỉ? Ngay như ông Chủ nhiệm tuần báo Minh Võ đây cũng thích đi tàu bay giấy và uống nước mía Viễn Đông lắm. Ông ấy có đủ trong người chất bản của những thằng chủ báo ở Giao Chỉ. Nghĩa là, luôn luôn ông ta dọa «quýt» giền nếu báo bị đóng cửa tiệm hay thợ viết viết hết hay. Bạn đọc không tin thì cứ việc hỏi ông Minh Võ. Những thằng chủ báo mặt hay nặng ra một cách thể lương lắm. Có câu ví rất... văn hóa dân tộc. Chỉ tiếc không dám ví von trên tuần báo sạch sẽ, thơm tho nhất nước là Con Ong, sợ ông Minh Võ ông ấy cầu nhau: «Độc giả kêu viết bản đây nhè» thì phiền vô cùng.

Có những anh thợ viết đầy máu quân tử trong tim. Hơi động đến lông chân các anh ta là y như rằng các anh ta viết tùm lum, tía lia, đe dọa thôi không viết nữa. Bồn phận mấy thằng chủ báo là ngại thợ viết ăn khứa thôi việc. Cứ giống Tú Bà sợ Kiều chèo tiếp khách ấy. Bọn ma cô chữ nghĩa bèn nặng cái bản mặt của chúng nó ra, chứng minh một điều tối quan trọng «Ông giận bọn mày đây, viết phơ ơ tồng cái chó gì mà tuần lễ sáu ngày nghỉ bốn ngày».

Ôi, nói về chủ báo và thợ viết bóc lột nhau, chữ thâm thù, Thập Nguyên sợ cái đệ tử quyền ở Giao Chỉ nó mòn đi mất. Đành ngừng lại. Nhưng chủ báo chưa tẻ bằng cai thầu báo tức là bọn cập rắng chữ nghĩa. Bọn này vốn đi ngu dốt, nhờ sẵn tiền bỏ ra cho bọn chủ nhiệm mần báo để bắt cái chân quản lý chi tiền. Văn nghệ xừ ta còm cõi, ốm yếu, sa đọa chính vì bọn cai thầu văn

chương. Bởi, mỗi khi đặt bút viết, nhà văn nhà báo đều thấy hiện ra trước mặt mình những «ma dơi hút óc»—nói theo Dương Hùng Cường—cớ nhà chủ bút kiêm giám đốc trị sự, kiêm quản lý vô số nhật, tuần báo Saigon Lê Tâm Việt—vấn theo Dương Hùng Cường—thì tư tưởng có sạch cũng hóa bẩn.

Ông Lê Tâm Việt thân yêu, Nhà cháu không được cái hạnh viết báo do ông đầu thầu văn nghệ lần nào nên không phải vì bị đuổi mà xỏ xiên ông. Nhà cháu chỉ lập lại ý kiến của nhà văn Dương Hùng Cường (cũng không thêm viết cho ông). Trộm nghe nói: thằng nào có ngon, tới gặp ông mà chửi bố ông, đừng có viết báo vì ông sợ bị bỏ tù vào văn học sử! Nhà cháu nghĩ, cái thứ ông chả là cái con mẹ gì mà sợ ông ưynh. Song, nhà văn nghệ chân chính, nhà văn nghệ chuyên bị ma dơi hút óc, đứng trước một con

ma dơi, nó sẽ lợm giọng mà cắt mắt.

Nên đành có vài giòng gửi tới ông cùng lời «xin xỏ» sau đây: Ông bớt bớt bóc lột anh em đi, kéo ngày kia, chó nó cũng chệ viết cho báo do ông đầu thầu. Văn nghệ không phải là... thợ kim hoàn, ông làm ơn nhớ giùm.

Cho nên với những lý do trên, nhà viết phóng sự hạ thấp mình xin bạn đọc đừng trách móc sinh hoạt văn nghệ ở đây. Chúng ta hãy hãnh diện có Hồ Hữu Tường giải thưởng văn chương Sống, hãy hãnh diện X.Y.Z. giải thưởng văn chương truyện ngắn Tiếng Chuông, Tin Sớm, Chánh Đạo văn văn... Và, nay mai, nếu Hàn Lâm Viện Thụy Điển không ngần ngại gạt tên Nghiêm Lệ Quân, Tùng Long vì áp lực của Ủy Ban Vận Động Giải Nobel Văn Chương cho Hồ Hữu Tường thì chúng ta còn hãnh diện có Hồ Hữu Tường giải Nobel Văn Chương nữa! Chúng tôi, trong hoàn cảnh như chủ báo mặt nặng, nhìn ma dơi hút óc, nhìn rõ cảnh đời rách của vợ con mình mà viết được «Nghĩ Đực, Nghĩ Cái», viết được «Đổi Lập Với Nhà Nước» viết được «Cả Kê Dê Ngỗng» là hách lắm rồi. Thỉnh thoảng có số không đều tay, viết lằng nhách, tầm phờ, xin bnn đọc hãy chửi vào mặt ông chủ nhiệm Minh Võ bằng một chụ năm bầy tờ Con Ong một lúc về xé hết đi, để lại một tờ lọc kỹ lưỡng rồi cất kỹ, đừng cho ai mượn. Vậy là chủ nhiệm Minh Võ sẽ tươi tỉnh, phấn chấn mặt nhẹ nhàng, chi tiền vì vớ

Đứng trước khi đi thẳng vào ngh...

tiếp tục nói chuyện cuộc ưynh nhau giữa hai nhật báo Dương Thai của Chân Kinh và Con Đợi của Thập Thành. Như đã nói, Con Đợi làm một phát ngạc nhiên là chửi đòn không lên tiếng. Sự kiện này khiến Dương Thai cáu lắm. Chủ nhiệm Chân Kinh ký tên to to bố viết rờn rã mười lăm kỳ báo dọa cha bối ông chủ nhiệm Thập Thành lên mà chửi. Người ta vì làng báo mà chửi, các chú dám bảo người ta «ăn tiền của tham nhũng», bắt buộc người ta phải cáu sườn heo. Chưa từng có cuộc chửi nhau nào được mệnh danh là «thể thiên diệt Thập Thành». Lâm ly và hào hùng quá. Nhưng dần dần nó xẹp đi. Nó xẹp đi vì Chân Kinh để cho ông Bình Thời chửi Thập Thành mấy bài rất đáng để cầm phạt. Tuần báo Con Ong trung lập Thụy Sĩ nên không có ý kiến gì. Chỉ mong ông Chân Kinh bỏ qua mọi chuyện, lo phục vụ độc giả, quên cô Thập Thành đi. Mỹ nó đang định một mình ô kê với Vem, những cột báo chửi nhau nên «quốc hữu hóa» chửi Mỹ mới phải. Đủ rồi, ông Chân Kinh! Thấm thía lắm rồi! Cả nước biết ông anh dùng rồi! Hãy bắt chước Dương Do Cơ Bản trúng 100 cái lá liễu thì vất cung tên đi, ham bản thêm lá thứ 101 mà không trúng, thân sẽ bại, danh sẽ liệt đó, ông Chân Kinh ạ!

Đấy là nhận xét một mặt, một chiến tuyến. Bên phe Con Đợi người ta đang trông chờ một sự xuống nước. Nghĩa là cần áp dụng chiến thuật «tránh voi chẳng hồ mặt nào». Chứ các ông cứ khăng khăng bảo Dương Thai «ăn tiền của tham nhũng» thì bắt buộc chúng nó phải cáu. Và chiến

đội banh nhà nước đưng thượng thổ, hạ tả

MỘT HỒI TƯỢNG TƯỢNG

Khi một đội bóng chỉ đá bằng hai chân của nhà trung phong thì trận đấu không có gì bay bướm nếu như khán giả không biết tường tượng. Vậy hồi hai sẽ là hồi tường tượng. Những cú sút, cú «cộp», cú «ngà bản đèn» khán giả đều thấy trong giấc mơ, Thành phần hai bên vẫn như cũ.

NHÀ NƯỚC

- Nguyễn văn Thiệu
- Nguyễn cao Kỳ Cao văn Viên
- Lê nguyên Khang
- Nguyễn đức Thắng Phan trọng Chinh
- Trần lưu Cung Nguyễn văn Vỹ Nguyễn văn Tương
- Trần văn Giám Nguyễn ngọc Loan
- Võ Văn Truyến
- Phan Nguyệt Minh Nguyễn Phước Đại
- Trần Văn Đôn
- Nguyễn Phước Yêm Bùi Văn Giải
- Lê Tấn Bửu Nguyễn văn Chức Nguyễn văn Chuân
- Vũ Minh Trân Phạm Minh Tâm

THƯỢNG THỔ

CHUYÊN VIÊN ĐỨC BỊ KÊ

Hồi một thật là uể oải. Đến nói các cầu thủ Nguyễn

ngọc Loan, Lê nguyên Khang, Nguyễn Cao Kỳ, Nguyễn Đức thắng ngồi chơi, ca hát, hút thuốc lá cho tới lúc mãn hồi một. Trong khi các cầu thủ của Thượng Thổ được dấm bóp và giải khát bằng thích (do ông Mai văn Hàm cung cấp sâm banh) thì tả biên Nguyễn ngọc Loan móc «ác mô ni ca» ra thổi bài «Giờ ăn tới rồi, giờ ăn tới rồi»—theo điệu Fê rơ Giắc cò—Nhà tả biên Nguyễn Ngọc Loan thổi xong là vất... kèn đi. Tức là cầu thủ của Nhà Nước găm ngó lược đó. Liên khi ấy những người cổ võ đội bóng Nhà Nước ào ra sân. Cầu thủ Chuân của Thượng Thổ kẻ liền. Chả là, trong số những người cổ võ Nhà Nước có «hung thần» Nguyễn văn Đức; người đã xoi cái đầu cậu Ngô Đình Cần. Trong Thượng Thổ, còn một số hoài vọng cậu Cần nên «hung thần» Đức có bị kê, tường chỉ là chuyện trả thù vật hạng bét.

SÔI NỔI RỜI ĐÂY

Trọng tài Minh Võ thời còi cái rét. Hai đội bóng ra sân. Nhà Nước vô được bóng, tiến vào sang đất Thượng Thổ. Tả biên Nguyễn ngọc Loan một mình một banh, lừa gạt rất tài tình. Qua mặt tiếp ứng Trần văn Đôn ngon lành. Nhưng... Ôi tiếng nhưng nào nùng! Lúc sắp xoay bản lê đề sút thì nhà Chánh đảng Dùi Cui hoa mắt lên. Vì nhà hữu vệ Phan nguyệt Minh đã rướn ngực và sửa soạn dơ đầu gối đón bóng. Ông Chánh đảng Dùi Cui đã đọc Đầm Giao Chỉ của Thượng Sinh. Bèn sợ quá, bỏ bóng chạy một mạch về đất nhà, toan rút sỏ ra là ướt

một đường phạt nhưng quên sỏ ở nhà. Lợi dụng tài nghệ cá nhân, hữu vệ Phan Nguyệt Minh đem bóng lên toan làm bàn. Đưng tiếp ứng Lê nguyên Khang. Trái bóng bình một phát suýt nữa nổ cái bùm. Trọng tài Minh Võ thổi phạt vì hữu vệ Phan nguyệt Minh «chơi» xấu. Cầu trường vỗ tay khoái trá. Nhà tiếp ứng gan lì Lê nguyên Khang sút cú phạt. Tả ứng Phan Trọng Chinh bắt một đường móc toan phá lưới. Thì tả vệ Nguyễn Phước Đại đã rướn mông đỡ cái rầm. Trận đấu sôi nổi, hào hứng vô cùng.

NHẤT ĐỊNH KHÔNG LÀM BÀN

Mặc dù Thượng Thổ có tung phong xuất chúng Nguyễn văn Chức nhưng sự gia banh kém gần bó nên «đỏ mi nê» Nhà Nước thật hung hãn mà vẫn cứ bị các cầu thủ Lê Nguyên Khang, Nguyễn Cao Kỳ xoi tái nạm những đường banh búa bô. Rất muốn làm sự nhặc nhien, các cầu thủ Lê tấn Bửu, Nguyễn văn Chuân, Vũ Minh Trân Phạm Minh Tâm ào ạt tấn công. Banh ra ngoài biên hết tron. Bên nhà nước cốt đá lấy đẹp chứ không muốn thắng Thượng Thổ, Thành thử Trung phong Nguyễn Văn Vỹ theo dệt banh khá ngoạn mục rồi đá... bóng. Nhà trung phong Vỹ, người đã từng cho mấy anh nhà thầu ăn bản xiêng liêng và nhà sư thần sầu Thích Trí Dũng ra tòa một phen, hôm nay, tỏ rằng sẵn phong độ và hào hué số dách Những người cổ võ muốn nhà Nước thắng Thượng Thổ một bàn cho nó lẹ. Khốn nỗi, pelé Giao Chỉ lại khiêm tốn không muốn cụ Võ văn Truyến gãy tay.

tranh tiếp tục kéo dài với muôn vàn thủ đoạn dè tiện, chua sót. Đê hạ gục nhau. Đó là chiến tranh. Và đứng ngoài, xin quý vị đừng nghiêng về bên nào cả, đừng nghiêng về bên nào cả, đừng thắc mắc tại sao có đũa nó viết bản thế. Chiến tranh chó nào mà chẳng bản!

Nhà báo Ma Cao không được gang hòng ra chữ bởi đã ức. Lại còn bị thăng đônz nghiệp tên là Ấng Ti Hynos xô xiên đều cẳng. Ấng Ti Hynos m'vi mon men về làm cho cô Thập Thành-Sở dĩ nó có cái bút hiệu thần sầu như thế là vì rằng nó đay bựa, n' cương quyết chề bản chải và thuốc đánh răng. Hãng kem Hynos phát đơn kiện nó và liệt nó vào thành phần chống đối nền kinh tế quốc gia. Nó nhe răng bựa cười hề hề. Tự đó nó có tên Ấng Ti Hynos.

Ấng Ti Hynos bị Hoàng Hải Thủy cho một tước hiệu Thôn Phu Bời nó nhà quê lắm. Nó thích đeo đồng hồ người nhái lại kiếm nghề bán đồng hồ lẻ. Nó ăn cắp nguyên văn một truyện dự tri khoa học ở Fiction, ký tên nó to to bố trên Con Đuối Chúa Nhựt. Nó ăn cắp cả nước biết. Nhưng người ta thương nó bắt tài vô tướng, lờ đi, để nó hưởng chút thơm tho, để nó tưởng nó là nhà văn. Nó bỗng tưởng nó là nhà văn chân chính. Và nó làm toáng cả lên khi ông nghị sĩ Hồ Ngọc Cự thường của nó một vài ý kiến. Nó đòi kiện ông Hồ ngọc Cự và làm chủ nó mang tiếng vụ này. Ấng Ti Hynos «luận» về đường lối xây dựng quốc gia như cái củ cái ấy, Thế mà nó dám chề Trần Tử!

Đấy vài nét về Ấng Ti Hynos. Thăng khốn nạn này là thứ hạc gỗ của chủ báo. Nó lạng xằng ra cái điều mình là kẻ khai sơn phá thạch, Ấng Ti Hynos đã từng đi ăn thịt chó với tri phủ họ Hoàng, chủ chủ thậm tệ. Nó còn dọa nó mà rút khỏi tòa soạn thì báo Con Đuối sẽ sập tiệm vì nó kéo theo vài cột trụ nữa ra đi. Cô Thập Thành khinh bỉ nó, hứa sẽ không cho nó viết, trả tiền nó vài tháng rồi tổng xuất nó. Song cô Thập Thành vốn nặng tình cảm, lại lờ đi. Lờ đi trong sự ghê tởm nó. Thế mà nó cứ húc đầu vào. Đã chả biết nhục còn nói sau lưng bạn bè này nọ. Nhà báo Ma Cao đã chửi thẳng vào mặt nó trong mục Nham Nhở của nhật báo Con Đuối. Ma Cao hứa sẽ chửi Ấng Ti Hynos, bằng đủ thời gian chó mang thai cho tới ngày chó ra đời. Nghĩ lại, Ấng Ti Hynos chỉ là thằng bắt tài vô tướng, nó không có tài nên mới bày trò hót chủ và xô xiên đồng nghiệp. Tha cho nó kéo nó đi làm nghề ăn cắp đồ Mỹ bị bỏ tù thì mình áy náy.

Vậy thì chấm dứt cuộc bút chiến giữa hai nhật báo Dương Thai và Con Đuối ở đây Hai người anh em cứ đâm đá nhau, cắn nhau chí chóe đi, cứ quên rằng Mèo nó định bắt tay lẻ với bọn Giải phóng Miền Nam đi. Và khi nào hết hận thù, cùng nhau bắt tay chống kẻ thù chung của dân tộc, đừng có làm bộ ngượng ngập.

oOo

Bạn đọc con Ong thân mến. Nghị trường của ta chả có con mẹ gì nói hết. Thế cho nên phóng sự — triển miên Nghị Đức-Nghị Cái chấm dứt hôm nay.

... quốc gia à ?

Ông Holt chết đuối. Tổng thống Huê Mỹ, Việt Nam, Đại Hàn và các tù trưởng Đông Nam Á vội bay sang đưa đám ma... không có thầy. Đi tiễn oan hồn bất đắc kỳ tử Úc là để nói chuyện dân chết bắt từ ở Giao Châu. Nghe đồn ông Ronson bắt lửa ép cụ Tổng nhà ta ngồi chung với người anh em Giải Phóng Miền Nam. Cụ Tổng xem ra chịu ngồi nói chuyện với một vài anh em mà không chịu thừa nhận cả gia đình. Người Huê Mỹ cho Mặt trận dân tộc giải phóng là quốc gia còn cụ Tổng mình cứ gọi là Cộng sản.

Mặt trận là quốc gia hay Cộng sản là câu chuyện được nói tới từ lâu. Trước đây, Thầy Nhất Hạnh viết cuốn HOA SEN TRONG BIÊN LỬA

cho in ở ngoại quốc và in lậu ở nhà. Viết cuốn này thầy có 4 kẻ thù : Huê Mỹ, Chính quyền, Công giáo và Cần lao. Kết quả, thầy đi xa tự do, sinh viên trường Thanh niên phụng sự xã hội ở nhà lãnh đủ. Chết có, đờn có, tù có, đói có ! Cuốn sách viết thật hay. Chỉ có cái kết luận : Thầy cho rằng Mặt trận Dân tộc Giải Phóng Miền Nam là một « TỒ CHỨC QUỐC GIA » trong đó có cộng sản len lỏi... và Thầy muốn LẤY PHẬT GIÁO LÀM GẠCH NỐI CHO LÁ BÀI LIÊN HIỆP đó.

Thật sự cho tới giờ phút này, không ai chấp nhận nội quan điềm ấy. Chấp nhận là đầu hàng.

Ngược lại, ta không ai khỏi ngạc nhiên khi thấy có những ông Bự, tin rằng dù Mặt trận là Cộng sản, trong ấy vẫn có nhiều phần tử quốc gia... và theo lời Huê Mỹ, ta có thể nói chuyện liên hiệp với họ.

Ồi ! những thằng quốc gia trong tập đoàn Cộng Sản : Nó là ai ? Nó là bất mãn, tiêu cực, đầu hàng, hèn nhát không dám đứng ngay trên chiến tuyến để chiến đấu. Nó là con bài ba con. Chẳng phải quốc gia mà cũng cóc phải là Cộng Sản. Nó là châu rìa. Vậy, mà có người đòi nói chuyện với nó thì có lạ không ?

Đã đánh nhau với Cộng Sản thì cứ nói chuyện thẳng với Cộng Sản. Việc gì mà cứ cúp đuôi chạy quanh. Cho dù, trong Mặt trận có những tên quốc gia thì những tên ấy đã đầu hàng Cộng Sản rồi. Phẩm giá của nó còn thua bọn trùm chăn. Bản chất của chúng là phản bội. Nếu lần này nó lại phản Cộng Sản để về với ta thì mai kia nó lại phản ta và về với Cộng Sản. Có gì lạ đâu ?

CUỒNG SINH

đội banh nhà nước đụng thượng thổ, hạ tả

CÚ BÊ NAN TY ÁC ÔN

Trận bóng này quyết định cho số phận nhiều thanh niên sau ngày 1-1-1968. Những anh sanh năm 1935 trốn lính kỹ thì hy vọng Thượng Thổ thắng. Nhưng Thượng Thổ không khai thác điểm « tuổi tác » khi nhà trung phong Nguyễn Văn Vỹ đã bay bướm « Tuổi 18, 20 là tuổi bẻ gãy sừng trâu. Họ khoẻ mạnh háng say. Chưa có vợ con hay nặng gánh gia đình. Họ sẽ là những anh hùng và ra đi không vương thế nhĩ ». Cái xuất sắc của cầu thủ Nguyễn Văn Chức đã bị lumờ. Đáng lẽ, Thượng Thổ phải biết « chơi » cái « giờ » phản pháo :

« Vâng, đồng ý lắm. Vậy bọn từ 30 đến 33 ch'ng nó hèn yếu, vợ con đầy đàn. Gọi chúng nó nhập ngũ chỉ có nước nuôi báo cô chúng nó. Riêng cái khoản lương vợ con chúng nó đã là một sự lỗ cho ngân sách quốc phòng rồi. Vậy gọi chúng nó làm gì. Chúng nó đã trót đại trốn thì tha luôn cho chúng nó ». Đàng này, Thượng Thổ chỉ đá cầu âu, không đáp đúng sự mong muốn của khán giả. Biết khai thác tài nghệ Thượng Thổ, nhà hữu biên Trần Văn Giám, xếp biệt thu thủ đó, người sẽ « mời » anh em va đi sau ngày 1-1-1968, dẫn banh lên thao túng địch. Cú sút sừng đồng tưởng xé nát màn trình của lưới không ngờ lại bị thời phạt vì, chỉ thấy hữu vệ Phan nguyệt Minh vầy tay nhẹ mà hữu biên Trần Văn Giám lẫn cu lơ, ôm háng dầy dựa. Trọng tài Minh Võ thối quá « bê nan ty »

KHÔNG ẪN MỚİ HUÊ DẠNG

Cái lối « đánh » của cầu thủ Phan nguyệt Minh thật

lạ, thật hiểm. Lối « đánh » rất ... dân tộc tính. « Đánh » kiểu này thì hết « chơi », chỉ còn cách nằm ăn vạ. Trái bê nan ty do trung phong Nguyễn Văn Vỹ sút. Cầu trường la ó kiểu « chơi » của cầu thủ Phan nguyệt Minh. Voi trắng có khác, « chơi » mạnh mẽ mẹ đi ấy. Thượng Thổ phản đối trái phạt thiên vị của trọng tài Minh Võ. Mặc kệ, « chơi » thế thì đáng để ra mà phạt, còn cái gì nữa. Cầu trường nín thở, chờ trung phong Vỹ búa bô. Hơi ngạc nhiên là nhà trung phong Vỹ dùng chân mức nhẹ trái banh để cho tả vệ Nguyễn Phước Đại nhảy lên đánh ngực phá banh. Không khí trận đấu, do đó bớt căng thẳng.

THƯỢNG ĐỂ HỜI CỐ THẤU

Hàng phòng vệ của Nhà Nước, bây giờ, thêm nẫu thủ Nguyễn Ngọc Loan. Họ ngồi chơi xơi nước xá xí con cạp. Thủ môn Nguyễn Văn Thiệu kể chuyện đám ma ông Holt bên Úc Đại Lợi. Cầu thủ Nguyễn Cao Kỳ nói chuyện đón mẹ xừ bật lửa Ronson ở Cam Ranh. Cầu thủ Nguyễn Đức Thắng mơ về những ngọn đuốc cháy bập bùng trong đêm mán khóa Xây Dựng Nông Thôn ở Vũng Tàu. Cầu thủ Lê Nguyên Khang thơ thới hút thuốc lá Con Mèo vì sân cỏ không cấm như trong các rạp xi ca la ma. Còn cầu thủ Nguyễn Ngọc Loan, chắc là sợ cặp đùi của hữu vệ Phan Nguyệt Minh, hát rất náo nùng : « Mẹ Việt Nam yêu dấu ơi, bao giờ thanh

binh... Thượng đế hời có thấu... » Trận đánh kết thúc tẻ nhạt. Thượng Thổ thắng Nhà Nước hai trái ... phạt góc

PHÊ BÌNH CỦA KÝ GIẢ BỒN LỬA

Những đường banh của Thượng Thổ, Hạ Tả sẽ đẹp lắm, vì vút lăm nếu như trước trận đấu, Vẹm Hà Nội và Vẹm Giải Phóng Miền Nam không hung hăng phản đối sắc lệnh động viên mới trên đài Hà Nội. Đừng nên làm công việc phản đối trong khi Vẹm nó đã phản đối tan tành. Tại sao sắc lệnh động viên mới ban bố từ khuya mà nay mới... đổi chất ? Ai bảo cứ mãi lo đầu lảo chuyện « nhân quyền » qua ông Lâm Văn Phát và chuyện cấm hút thuốc lá mí lý chuyện đeo súng ! Rõ ... chậm như trù nên hóa hành mị dân.

HÃY CỒ ĐỘNG VÀ DẶN TRƯỚC TẠI CÁC SẠP BÁO GẦN NƠI BẠN ĐỌC NHẤT ĐỂ VỒ BẢNG ĐƯỢC

giai phẩm con ong

XUÂN CON KHỈ

— MỘT TẬP BÁO RẤT KHỈ CỦA NĂM CON KHỈ
— MỘT ĐẠI HỘI BÚ DỪ CỦA ĐẤT NƯỚC GIAO CHỈ TA
HỀ KHÔNG VỒ SỚM THÌ ĐỪNG CÓ TRÁCH CHUNG TÔI LÀ ĐỒ KHỈ NHỀ

lại đập « hình thức »

Ngày Noel thủ tướng Lộc bay ra tiền đồ ăn xa xôi nắm muối vừng với lính. Ông vừa nhai vừa nói: « chuyển nào ta làm thật chứ không làm để lấy hình thức ». Vừa ăn vừa nói mà phát biểu được câu đó là nhất. Thế là ông đồng ý với tên chủ tiệm Minh võ này là phải bỏ ngay cái « hình thức chủ nghĩa ». Có thể chứ ! Cái bệnh hình thức nguy hiểm ? Nó chỉ ca tụng cái mã ngoài. Một quốc gia trọng hình thức giống như ngôi đền sơn son thiếp vàng đẹp đẽ mà bên trong thì mỗi một đục khoét lung tung. Đục khoét bên trong đã không thấy thì nhà sụp bắt từ cũng không ai hay.

Trước kia ông Diệm dùng bọn tay sai mặt thâm cũ của Tây để lại để xây nên bộ máy nhà nước không thiếu một bộ, một Nha, một ty sở nào ? Ông lại còn đánh lên một lớp vẹt ni « cách mạng quốc gia » cho nó xôm. Thế rồi mấy mạng này cách mấy mạng kia. Cứ cách dần dần, lớp sơn đồ xuống và để lại cho thủ tướng Lộc một ngôi mộ mới đùn. Theo các thầy địa lý, một mới đùn sẽ phát để vương. Bây giờ cụ Lộc lên tới nhất phẩm triều đình thì cụ phải cải táng gấp, Bằng không mới một nó sẽ đục vào cốt thì lại sụp ngay cái rụp.

Bỏ được cái bệnh hình thức tức là quan ra quan, dân ra dân. Công chức khỏi phải nói dối là « công bộc của dân », cứ nói thẳng công chức là cha của dân đi. Mà đã làm cha thì phải cho xứng đáng, liêm khiết, hy sinh lo lắng cho hiện tại và tương lai con cái được an toàn tiến bộ. Việc gì mà cứ khúm núm « dạ trước mặt, trở ... sau lưng ». Cụ Lộc có biết thẳng bộ trưởng vào châu Tổng thống Diệm lúc trở ra thụt lùi đục vớ cái chốe. Sau ngày đảo chánh hẳn lại chữ cụ Diệm quá chời !

Đề nghị cụ Lộc nên bắt chước Bourguiba ở Tunisie. Đuổi mẹ mấy thằng tay sai của Pháp ra khỏi sở. Cho nó một năm lương chh nó khỏi kêu. Tuyển dụng sinh viên vào công sở. Huấn luyện theo phương pháp mới, tinh thần mới. Thằng nào có óc thương mại thì cho nó về đi buôn. Chớ để nó ngồi đó. Nếu nó có máu hoa hồng mà để nó ngồi ở công sở thì nó sẽ bán hết và cụ sẽ mang tiếng là toa rập, che chở, dung túng như cụ râu kẽm cho mà coi.

MINH VỒ

minh võ đòi lập với nhà nước bẹp nhỏ đòi lập với nhà bẹp

Nhìn qua mục * trong làng ngoài ngõ, từ thành đến tỉnh, thiên hạ rù rì » về việc công chức đi làm buổi chiều sau thứ sáu nhưng lại trước chủ nhật xem sao ?

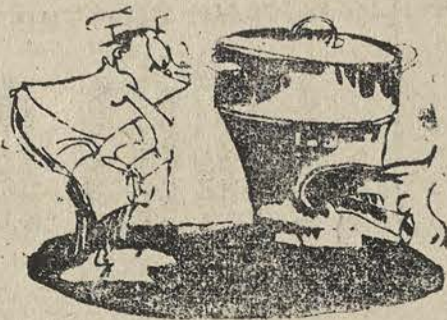
Theo dư luận công chức mà tôi nghe khắp nước, tôi cũng chỉ nghe thiên hạ bàn qua tán lại chữ « sức mỳ » có gì đi được khắp nước rằng thì là đi chiều thứ bảy chỉ tỏ làm công chức mỗi mết sau suốt tuần làm việc. Có lý công chức có tuổi một tý có con đàn con đúm rồi thì than rằng chiều thứ bảy thay vì đi làm mà ở nhà giúp đỡ vợ con một tay một chân thì hay biết mấy Có lý. Công chức trẻ thì mong rằng chiều thứ bảy được tự do được bay bướm tí ti mí đào, mí người yêu. Có lý Các ông Thượng Hạ nghị sĩ thì bảo rằng nếu không động viên được tinh thần công chức làm việc hết mình trong suốt tuần lễ thì việc đi làm chiều thứ bảy chỉ có tính cách hình thức làm năng xuất giảm thay vài tăng Có lý

* La dô * Giao Chỉ truyền thanh cả nước thì lại bảo « công chức là công bộc của dân, việc làm của công chức là do công ít cho dân Có lý. Trong khi các chiến sĩ hy sinh chịu gian khổ ngoài chiến tuyến để diệt địch thì công chức không có lý do nào lại nhàn nhả ở hậu phương. Có lý. Trong chiến cuộc hiện tại có nhiều vấn đề cần phải giải quyết cấp bách. Có lý. Người dân từ quê lên thành, từ Tỉnh về thủ đô có việc cần, sáng thứ bảy làm không xong phải chầu chực, đợi chờ đến sáng thứ hai gây mất công tổn của một cách vô ích. Có lý.

Ồi chào ôi, ai cũng có lý cả thì tôi biết nói rằng chừ ? Suy nghĩ một chút, rưng một sợ sùng, bực một sợ tóc tôi bèn đi một đường là lướt làm một sự so sánh xem cái lý do nào hơn lý do nào. Tí dụ mà chơi, một thằng đi ăn trộm vì nó thất nghiệp và « đói »: có lý người chủ nhà bắt nó vì bị mất của : có lý. Nhưng cái có lý của những thằng ăn trộm dĩ nhiên là có lý kém cái có lý của người chủ nhà. Vậy thì cái có lý tuốt mù bên kia chỉ là cái lý do nhỏ nhỏ thuộc riêng tư, tâm lý không thể « egal » cái có lý đại đoàn kết dân tộc sự hy sinh của quân đội. Thế àn tôi bèn kết luận là vác cái thân... ốm ròm đi là chiều thứ bảy đồng thời nghỉ rằng nên và phải đi làm chiều thứ bảy.

Tôi có lý không, thưa quý vị.
ANH KHÔI

thực khách luận về cái sự đi làm chiều thứ bảy

công chức bự... sập tiệm

SAIGON Chính phủ Nguyễn văn Lộc sắp mở một cnộc thanh trừng lớn trong giới công chức cao cấp nhằm diệt trừ tham nhũng. Tất cả các công chức cao cấp từ hàng chủ sự, trưởng ban trở lên cho tới Giám Đốc Nha và Tổng Giám Đốc kể cả Tổng thư ký các Bộ (đi nhiên từ các Ngài Đồng lý văn phòng và Tổng trưởng) nay mai đều phải trả lời 1654 câu hỏi của Ủy Ban Thanh Lọc Công Chức do Mỹ kiều Kurt Einstein điều khiển.

Nhận thấy nguồn gốc tham nhũng ở Việt Nam không phải xuất phát từ mấy anh công chức công nhật hạng bét mà chính là xuất phát từ mấy tay công chức bự, Toàn Quyền Ban Cơ đã có sáng kiến xúi chính phủ Lộc nhờ công ty Einstein Agency giúp một tay trong việc loại trừ các phần tử bất tài, tham nhũng hiện đang nắm giữ các chức vụ then chốt tại các Bộ và nha sở.

Do Mỹ kiều Kurt Einstein làm Tổng Giám Đốc, công ty Einstein Agency là một hãng chuyên về việc khảo sát tài năng và đo lường tỷ lệ vi trùng tham nhũng trong máu các công chức cao cấp, Nguồn tin có thẩm quyền cho biết Chính phủ Lộc: đã chính thức ký một hợp đồng với Công ty Einstein Agency và giao cho hãng này đảm trách việc thành lập hồ sơ lý lịch và trắc nghiệm tất cả các công chức cao cấp. Tất cả mọi phí tổn về công tác quan trọng này đều do Toàn Quyền Ban Cơ chịu.

Ông Kurt Einstein và một nhóm chuyên viên đầu tiên đã tới Saigon hồi trung tuần tháng 12-67 Công ty Einstein Agency dự trù phải làm việc liên tục trong 3 năm liền mới hoàn thành hồ sơ lý lịch tất cả các công chức cao cấp ở Việt Nam.

Giới công chức cao cấp hiện đang lo méo mặt về quyết định của Thủ Tướng Lộc vì công ty Einstein Agency này sẽ đưa qua Việt Nam trên 300 chuyên viên lỗi lạc không kém gì các chuyên viên C.I.A Mỹ. Không những thế công ty này còn đưa qua Việt Nam nhiều máy móc điện tử tối tân mà các phần tử tham nhũng khó lòng có thể qua mặt được.

Hồ sơ lý lịch mà công ty Einstein Agency thành lập cho mỗi công chức cao cấp sẽ ghi rõ không những ngày sinh tháng đẻ bằng cấp, thành phần tôn giáo, đảng phái mà còn ghi rõ mọi liên hệ họ hàng, bạn bè, vợ lớn, vợ nhỏ, tài sản nổi và chìm, thuộc thành phần bộ hạ của ông lớn nào, đã từng dính vào những vụ tham nhũng nào. Các chuyên viên của Công ty sẽ đi thăm thập mọi tin tức tài liệu để lập hồ sơ lý lịch của mỗi một công chức theo lối điều tra quả sớ tình báo Mỹ C.I.A

Các công chức cao cấp chỉ cần trả lời sai một câu nói trong số 1654 câu hỏi mà công ty Einstein Agency đặt ra, chắc chắn cũng sẽ bị đề nghị sa thải. Có biệt thự đứng tên vợ nhỏ, có tiền gửi tại ngân hàng Thụy sĩ mà khai là không có, chắc chắn sẽ bị sa thải ngay. Không những thế trong số 1654 câu hỏi còn có nhiều câu hỏi rất oái oăm mà các công chức bự sẽ không biết trả lời ra sao. Thí dụ : Được vị chỉ huy trực tiếp tới tham dự một « áp phe » không lẽ ông sẽ có thái độ như thế nào ? Chấp nhận ? Từ chối và im lặng ? Từ chối và tố cáo ?

Công ty Einstein Agency cũng còn đặt một số câu hỏi có tính cách thời sự. Thí dụ : Nếu có chính phủ liên hiệp với M.T.C.P.M.N và chính phủ này vẫn trọng dụng ông khản khoác mời ông hợp tác, ông sẽ có thái độ ra sao ?

Các chuyên viên của công ty Einstein Agency sẽ nhờ diềm căn cứ vào cách thức trả lời cho mỗi một câu hỏi và giao cho máy điện tử tính toán để đưa đề nghị tiếp tục trọng dụng hay sa thải đương sự.

Người ta biết rằng tại một quốc gia nhược tiểu thân Mỹ nợ công ty Einstein Agency cũng được giao phó công việc tương tự như ở Việt Nam và công ty này đã đề nghị sa thải 9800 công chức chỉ còn lại có Tổng Thống, Thủ Tướng và các vị Tổng trưởng là không bị đề nghị sa thải vì các vị này đều là người trong sạch nên không cần phải nhờ công ty Einst in Acyen điều tra. Nhận thấy nếu làm theo đề nghị của công ty Einstein Agency thì cả nước đều bị sa thải nên vị Tổng trưởng nước này đành bỏ phải dẹp bỏ những kết quả điều tra và tiếp tục trọng dụng các công chức tham nhũng.

Hiện nay người ta chưa biết Thủ tướng Lộc có dám thẳng tay sa thải các công chức tham nhũng căn cứ vào kết quả điều tra của công ty Einstein Agency không vì rất có thể nếu sa thải tất cả sẽ không còn người làm việc tại các cơ quan nhà nước nữa.

Được biết hợp đồng giữa chính phủ Lộc và Công ty Einstein Agency chỉ giao phó cho công ty này điều tra các công chức như không điều tra các quân nhân, Chẳng hạn như Trung Tá Trần Đổ Cung, nguyên Tổng Cục Trưởng Tổng Cục Tiếp Tế mặc dù chỉ huy một cơ quan dân sự nhưng vì là quân nhân nên sức mỳ mà Công ty Einstein Agency được quyền điều tra ông.

Ông cố đạo Phan phát H. làm hồ lý trong cuộc triển lãm từ thiện khu nhà thờ Quán Đồi?

— Tại sao các đảng viên Dữt Cút của ông Sáu Lèo không vô dân kỳ báo?
— Quân nhân sẽ vô tội khi bị đưa ra tòa án quân sự về tội cờ bịch.

SAIGON.— Nhiều sông ru lét, mặt chước do ba Tàu Chợ Lớn đầu thầu đang ăn thua kỹ, ăn thua đủ, ăn thua nặng tại cuộc triển lãm Từ Thiện khu nhà thờ quân đội, đằng sau chợ cá Trần Quốc Toàn Saigon. Cuộc triển lãm này khai mạc hôm 24-12-67. Sau khi các quan khách ra về, người ta xúm nhau lại sát phạt để mừng Chúa giáng sinh.

Nghe nói, ông cố đạo Phan Phát H. C.SS.R đích thân tổ chức và mỗi trum mở ru lét đã phải nộp tiền hồ trước mỗi ngày một « tề » cho ông cố. Ông cố đạo

Phan Phát H. tác giả một cuốn sách nhan đề « Lịch sử các thánh tử đạo ở Giao Chi » đã hết lời xi và vua Tự Đức. (Có quyền xi và vì vua Tự Đức cấm đạo Thiên Chúa nhưng không có quyền gọi vua Tự Đức bằng những danh từ hỗn xược). Ông cố này hiện đang là một ông « tá » trong quân đội. Cảnh sát đã không được phép vào nơi cờ bịch hốt rác rưởi vì khu này thuộc quân đội. Người ta đang trông chờ ông đại tá Trần Văn Giám đem Quân Cảnh tới xức, hoặc Trung Tướng Tổng Trưởng Nội Vụ cấp tốc ra lệnh thu hồi giấy phép cho dân lương thiện nhờ.

Chúng tôi được biết, một quân nhân bị truy tố ra tòa quân sự về tội cờ bịch, chửi cháp cờ bịch sẽ thành thơ ra về vì tòa án quân sự không xử những cờ bịch. Phải chăng vì thế mà nhà cố đạo Phan Phát H. đã tổ chức cờ bịch. Dự luận đang chờ Nha Tuyên Úy Công Giáo làm sáng tỏ vụ này. Đã có lần Thượng tọa Thích Tâm Giác bị mang tiếng tại hội chợ vườn Tao Đàn. Có tin gì mới, chúng tôi sẽ loan tiếp.

THƯ NGỎ GỬI ÔNG LƯƠNG THẾ SIÊU BỘ TRƯỞNG GIAO THÔNG VẬN TẢI

Kính ông,
Tôi là Thương Sinh, chủ bút tuần báo Con Ong, người đã đáp lời ông, nạp đơn xin cái ông nói và nghe vì nghe nói tại khu vực tôi ông cấp những 500 cái máy. Là chủ bút một tuần báo hách nhất nước, đôi khi, có việc cần liên lạc với ông mà không có ông nói và nghe ở nhà thì nó kỳ quá, chửi xức đáng là ký giả một nước có ông Lương Thế Siêu làm Bộ trưởng Giao Thông Vận Tải tí ti ông cụ nào. Nghe rằng, ông phát động chiến dịch phân lực cơ trong ngành bưu điện. Vậy tôi thiết tha mong ông xét cái đơn nộp đã hơi lâu, chuyên sang ông Giám Đốc Nha Bưu Điện Nam Phần để ông Giám Đốc phước thiện cho tôi chút ơn của đệ nhị Cộng Hòa càng sớm càng quý. Thì tôi đội ơn ông lắm lắm. Và sẽ cố gắng hoan hô chiến dịch mới của ông từ nay tới sang năm.

Kính chào chờ lắp
tô lô phôn
THƯƠNG SINH

các ông bự Bộ Tài Chánh tới khai trương quán đóp hít AU CHALET

SAIGON.— Như tin quảng cáo, đêm 22-12-1967, nhà hàng đóp hít có ca nhạc và tặng đĩa hát của ca sĩ Giao Chi Jo Marcel đã khai trương dưới « sự » mời của chủ nhân Lê Văn Lễ. Đã hơn vài lần, tuần báo Con Ong nói về xi nách ba Crazy Club và sự kiện cáo của Bộ Tài Chánh Nhưng kiện chỉ đề mà kiện cho nó có chuyện, Crazy Club cứ sửa sang phoi phới để biến thành Au Chalet.

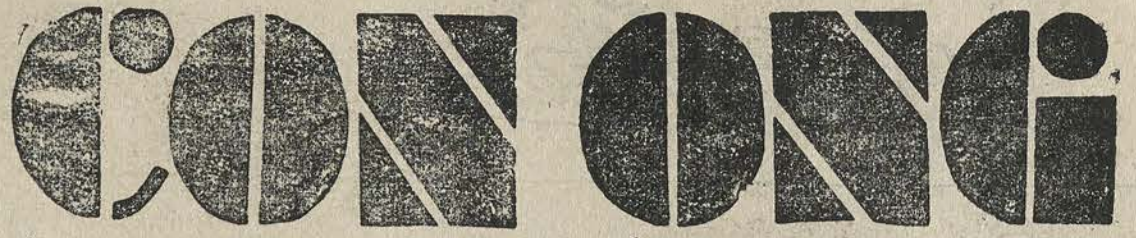
Đến khai trương, ngoài khứa hạng soàng và khứa bị trả tiền người ta còn nhận thấy có các ông bự ở Bộ Tài Chánh như ông bà Lưu Văn Tính, ông bà Trịnh Đình Thiện vân vân... Ông Lê có mời vài ông Thâm phán và luật sư Bùi Sơn Huy nhưng, có lẽ vì tôn trọng luật pháp và luật đời, quý vị này đã không dám đến. Giàn nhạc cứ bài đầu gọi là « Ouvrir le bal », ông Lưu Văn Tính đã xung phong ra nhót trước hết... Nghe nói, ông Lê Văn Lễ mừng lắm và chửi tuần báo Con Ong không tiếc lời.

Linh Mục Lê tôn Nghiêm gửi tâm thư cho Đức Tổng Giám Mục trước khi cời áo

SAIGON.— Đức như Con Ong loan tin trần trước, linh mục Lê tôn Nghiêm, giáo sư Đại học Văn khoa Sài Gòn Đà Lạt Vạn Hạnh đã cời áo linh mục. Trước đó, linh mục Nghiêm đã gửi tới Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Văn Bình một bức tâm thư thật dài. Đại ý : linh mục Nghiêm nói rõ tâm trạng không tin tưởng của ông. Ông không chấp

nhận sự giả dối và vì thế không muốn mặc áo nhà tu để đánh lừa thiên hạ. Ông nhấn mạnh : Bao lâu ông còn ở trong tâm trạng hoài nghi thì ông không phải là người lương thiện. Linh mục Nghiêm đã tỏ ra thật với mình và với Đức Thánh Cha. Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Văn Bình buồn lắm nhưng thương linh mục Nghiêm nhiều.

Trưởng nên biết thêm là linh mục Nghiêm đã theo học ở trường Louvain (Bi). Trường này nổi tiếng là một trường đào tạo những linh mục những người thiên chúa có tư tưởng cấp tiến. Xuất thân từ trường Louvain, người nào cũng say mê triết lý Đông phương thích đọc Jean Paul Sartre và mang tiếng là ... phân đạo Trong ấy có cả Giáo sư Nguyễn Văn Trung vì họ không tin có Thiên Đường và Hòa Ngục. Một số linh mục bên Pháp đã xuất và cùng mang tâm trạng như linh mục Nghiêm.

MỘT NHẬT BÁO TRONG MỘT TUẦN BÁO, MỘT QUỐC GIA TRONG MỘT QUỐC GIA

phải chăng ông toàn quyền Bun Ke đã hoàn thành sứ mạng mới ?

— Thành quả chuyến đi tàu ngầm của ông mèo David Mac Mean.
— Ông Chủ tịch Liên Minh Á Châu chống Cộng đang lo rào đất ở Gò Vấp.

SAIGON.— Tuần trước, hãng UPI đánh tin đi là ông David Mac Mean, đệ nhị tham vụ phủ toàn quyền Mỹ ở Đông Dương đã lên lớt đi tiếp xúc với các nghị sĩ Giao Chi, thỏa hiệp vấn đề « ô kê đỏ la xanh » để các nghị sĩ không nhân đời sự thăm dò của người Mỹ khi họ muốn dùng áp lực để bắt chúng ta hội đàm với bọn phiến loạn Giã; Phóng Miền Nam, nếu như chúng ta phản đối, họ sẽ đơn phương bắt tay về với Giã; Phóng Miền Nam (theo Nữ Ước thời báo).

Có lẽ ông toàn quyền Bunke đã thành công sứ mạng mà Wall Street giao phó cho ông. Vì, cho tới hôm nay âm mưu bắt tay với bọn Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam mới chỉ có ông chủ tịch Tổng Đoàn Cư Sĩ ở Việt Nam Quốc tự quyết liệt phản đối. Không thấy Thượng

Hạ Viện Giao Chi hé răng phần nản. Người ta ngạc nhiên không thấy các chính đảng như Đại Việt Việt Nam Quốc Dân Đảng hay Hội Nạn Nhân Cộng Sản. Hội Cựu Chiến Sĩ đã động với âm mưu dễ tiện này.

Trong khi đó Liên Minh Á Châu chống cộng của thủ tướng nhà nghề tức đốc tờ Quát và đốc tờ Chương vịt cầm hơi lặng tiếng. Được biết đốc tờ Phan Huy Quát mới tậu chùng vài ngàn thước ruộng đất ở Gò Vấp, phải viên AP gặp ông đang rào đất và ông cho biết ông không làm thủ tướng thì cũng không chống Cộng nữa.

Sự im lặng của các chính đảng của các đoàn thể chống Cộng của Thượng Hạ Viện đáng để dự luận nghi ngờ chuyến đi tàu ngầm của ông Mèo David Mac Mean

phải chăng đỏ la xanh đã làm người ta hết ham chống Cộng ?

Trung tướng Thăng nhất định từ chức

SAIGON (C.O).— Trong một bữa đóp chà cá nóng hồi ở đường Lý Trần Quán Tân Định, trước mặt đông đủ gia đình nội ngoại ông Trung Tướng Thăng, sau khi nhắm nháp mấy miếng chà thơm phức, bỗng thờ dài :

— Nhất định tôi sẽ từ...
Chí Sĩ Minh Võ ngồi kể bên vôi bồ nhò:

— Ông định từ không ăn cá nữa ?

Ông Tướng lắc đầu :
— Không ! từ chức kia

Minh Võ trợn mắt :
— Tin giut gân đây ! Xin

Trung Tướng cho biết lý do ?
Cả bàn tiệc chà cá vênh tai nghe.

Nhưng ông Tướng không nói gì thêm, chỉ thấy ông ta ngó chăm ía mồm tôm rồi khịt khịt mũi...

nhà nước sắp hỏi thăm sức khỏe các cây xăng trong đô thành

SAIGON.— Nhận thấy có nhiều cây xăng trong thành phố chơi cái trò ăn mầy ăn xin là sửa lại đồng hồ để ăn cắp xăng của khách hàng một cách rất cu ly, đều ra nên Sở Kiểm Soát Kinh Tế đã quyết định tìm ra công việc cho nhân viên mần vào mỗi chiều thứ bảy kéo để họ ngồi ngáp thê lương lắm.

Phục vụ nhân dân đi chứ ! Ai đời, đồ 200 bạc xăng mà chỉ được có 120 đồng còn 80 đồng bị... bóc lột. Nghe nói, Sở Kiểm

Soát Kinh Tế sẽ tới từng cây xăng «rếch gờ lờ» lại từng cái đồng hồ, gắn chỉ lại đồng hoàng. Mỗi khi Ỗm xăng hết, muốn đồ đầy, phải có sự chứng kiến của Sở Kiểm Soát Kinh Tế. Và xảy ra sự gắn chỉ mới.

Vấn nghe nói hai cây xăng Esso và Shell ở ngã tư Phú Nhuận sẽ được dùng làm thí diêm đầu tiên. Nếu quả thật xin nhà nước sắp hỏi thăm sức khỏe các cây xăng là đúng thì khách mua xăng sẽ hề hà lắm lắm.

TUẦN BÁO CON ONG
HÂN HẠNH GIỚI THIỆU CÙNG BẠN ĐỌC
SAIGON ĐIỆN ĐÀN
(tuần báo tranh đấu mới)
CHỦ NHIỆM, CHỦ BÚT TƯỜNG TUẦN
Tòa soạn, Trị sự 9 B Thánh Mẫu Saigon
Điện thoại : 93865
số ra mắt phát hành tuần tới

Kể từ ngày đẹp trời vào đầu tháng sáu, sau khi bá biệt tôn nhan, kẻ hèn này không còn hân hạnh được thấy mặt ông. Có thằng thối mồm nó lại đồn rằng, ông bị "vô" rồi. Ông bị "vô" vì dính lứu vào cái vụ Thương Cảng. Chúng tôi, những người trong đảng ông, không tin chuyện đó, thành ra cũng chẳng thêm đi hỏi "cho rõ ngọn ngành lạch sóng". Thân phận của ông như vậy, ông có bao giờ thêm làm ăn ở bến tàu.

Rồi những ngày gần đây, mở máy phát thanh, vẫn thấy tiếng ông giới thiệu ban nhạc, mở đề bằng bài "Bến cũ" của ông mà cách đây hơn mười năm, chúng tôi vẫn hằng yêu. Thì ra ông vẫn còn có mặt với chúng tôi. Có chuyện gì, chúng tôi vẫn có quyền nói thẳng với ông, không cần qua sự trung gian của nhà văn "em gái hậu phương". Thực ra, chúng tôi thấy phải qua trung gian của ông ấy, thì bèn có một sự nản quá.

Chắc ông muốn hỏi rằng, cái thằng này nó "cà kê đề ngỗng" lời thối, rồi cuối cùng nó muốn cái gì đây... Thì thì tôi cũng xin vào đề cho ông đỡ sốt ruột. Chả là vì ông Thủ Lộc vừa tuyên bố một câu về bí mật an ninh quốc phòng... Thằng nào viết báo mà tiết lộ những điều đó là "tôi". Chúng tôi run quá, đành phải cầu cứu tới ông. Thì ông đại tá chánh đảng ôi, ông làm ơn dạy cho chúng tôi, viết làm sao để cho khỏi tiết lộ những bí mật quốc...r... phòng. (Yêu cầu bật đèn đỏ, vô tay...)

Câu tuyên bố của ông Thủ Lộc, thật đúng ra, là nhằm vào đảng viên của đảng ta. Vì chỉ có người của đảng ta mới có thể tiết lộ những bí mật quốc phòng. Chỉ có người của đảng ta mới được cái hân hạnh là tóm được hết những chuyện thom cũng như thối hoặc của cả cái đảng lớn Ka ki.

Trong buổi đại hội ngày đầu tháng sáu, chắc ông chánh đảng cũng đã nghe thấy một tên đảng viên tố cáo cái "nền" văn nghệ Ka ki của chúng mình. Không đặt sâu vấn đề dân vận, địch vận, binh vận, đồng minh vận mà đặc biệt chỉ có đặt nặng vào vấn đề "thượng cấp vận". Những tấm hình về chiến trường, chỉ gồm phần nhiều là hình các ông Tướng tới coi chiến lợi phẩm, ông Tướng đứng chỉ tay vào bản đồ, ông Tướng gán huy chương v.v... Chỉ thiếu những hình ông Tướng đang hường tứ khoái nữa là đủ lệ bộ. Rồi đọc trong bài thì chỉ thấy những những bài phỏng vấn ông Tư lệnh, ông chỉ huy trưởng. Chắc là viết như vậy thì mới chắc ăn, mới không tiết lộ lộ được bí mật quốc phòng.

kín gửi
ông chánh đảng
văn nghệ ka ki

Dương Hùng Cường

Nếu mà ông Chánh Đảng cứ khuyến khích mãi cái lối viết đó, thì chẳng mấy lúc mà chúng tôi thành những cái máy viết. Như những nhà văn lớn của cơ quan tâm lý chiến, chuyên môn thảo diễn văn và diễn văn. Diễn văn thì một ngàn bài đều giống nhau, chỉ thay đổi tên buổi lễ. Diễn văn thì không sai một chữ, chỉ cần thay tên một người chết. Viết như thế thật là sướng. Chẳng cần phải nghĩ ngợi, phải suy tư gì cả mà chẳng còn phải sợ sệt gì khi nghĩ tới lời hăm dọa của ông Thủ Lộc.

Nhưng thưa ông, còn có những người không thích viết như vậy. Trong đó, thật là khốn nạn cho tôi, lại có cả thằng tôi. Từ xưa tới nay, tôi bốc thom ai, thì người đó cũng phải đọc bài tôi viết ít ra là hai lần, không biết thằng này nó có chơi ngấm mình câu nào không... Còn khi tôi mà đã bốc thối thì ôi thôi, thiên hạ mang cái tóc ra chẻ làm tư, làm tám, câu tôi viết thẳng thì bẻ ra cong queo, tôi có thiện chí xây dựng thì người ta cho là tôi phá hoại. Tình cảnh của tôi thật đau thương lắm, ông ạ.

Khi tôi viết về một ông sĩ quan làm những việc xấu thì bị kết tội là làm mất uy tín quân đội. Khi tôi viết về cái khổ cực của người binh sĩ thì bị kết tội là làm giảm sức chiến đấu của người lính. Thậm chí đến khi tôi viết về cái chữ "trung tâm nữ quân nhân", nghe nó gai gai, khó chịu, thiên hạ cũng cho rằng đầu óc tôi đặc kịt những tư tưởng đen tối. Tôi đành chào chịu thua. Rồi mỗi ngày đi làm, khi phóng xe trên đường Nguyễn Văn Thoại, cái chữ "trung tâm nữ quân nhân" vẫn nằm đó, ngạo nghễ đập vào mắt tôi như một sự khiêu khích và tôi đành cúi đầu lặng lẽ bỏ cuộc.

Ông Chánh Đảng ơi, ông hãy giúp chúng tôi. Người ta đang giảng bầy đề cho chúng tôi đâm đầu vào. Cái lý do thâm nhất là cái gì cũng sợ Cộng Sản nó xuyên tạc. Nhưng theo tôi nghĩ, thì Cộng Sản, chúng nó chẳng cần phải xuyên tạc. Chúng nó chỉ cần nói thật cái cảnh đau thương ở đất nước này, cũng đủ là một sự "tố khổ". Thế thì tội gì chúng mình biết mà chúng mình không nói trước. Nói ra được thì chúng mình còn được cái lợi là chúng mình đã biết hết rồi, chúng mình đang sửa chữa đây. Có lợi nhiều hơn hại, có phải không ông?...

Cái bất mãn nó như một hạt cát nhỏ ở trong giày. Mới đầu thì không cảm thấy gì, nhưng mà để lâu thì nó cũng khó chịu lắm. Vậy ông nghĩ cho chúng tôi một cách nào để chúng tôi không phải đi ở tù mà vẫn giải quyết được những ần ức, từ lâu hằng chất chứa trong lòng Mong làm thay ?.

Kính
DUY HÙNG CƯỜNG

những nhà báo mèo thật là đáng yêu!...

Mấy thằng nhà báo Giao Chỉ thường căm thù mấy thằng nhà báo Mèo. Lý do cũng có phần nào dễ hiểu. Làm báo Mèo thì nhiều « địa » hơn. Đến ngay cả những thằng Giao Chỉ theo đóm ăn tàn, chỉ có theo hầu hạ, vác chân máy quay phim, đem dùm cái túi đựng máy chữ cho những thằng làm báo Mèo mà lãnh lương còn « đẹp » hơn những thằng làm báo thuần túy Giao Chỉ viết học xi đều, phôi rã ra từng mảnh.

Những thằng làm báo Mèo lại còn có cái sướng nữa là muốn viết chớ gì cũng được Bà chị kiểm duyệt thấy Mèo to con quá, bèn sợ, không dám ... bóp dế. Chúng nó lại còn có cái lợi nữa là xông vào đâu cũng được chẳng gặp phải một tí tí trở ngại nào. Cu Xê và ông cò thường thường là khinh Mèo, sợ rằng nói chuyện Mèo thì môi cả tay, nên bèn biểu diễn một việc lịch sự là cứ mời anh « dỏ » cho nó được việc chính phủ. Canh gác là canh gác Việt Cộng. Mũi lõ, da trắng, mắt xanh dếch là thế là Việt Cộng Mũi tẹt da vàng có thể là Việt Cộng. Vậy chắc ăn luôn là cứ thằng nào giống ta, thì đuổi cò nó ra. Xê ra cho các ông lớn làm việc. Bởi vậy, cái thâm trạng của làm báo Giao Chỉ là việc xảy ra ở nước mình, ở trước mắt mình mà cứ phải đàng theo tin ngoại quốc.

Có nhiều khi, báo chí của Giao Chỉ bắt được một cái tin hay hay muốn đăng lên thì lại sợ những cú điện thoại gọi tới đòi cái chính tùm lum. Nhưng cứ phết vào bên cạnh vài chữ nhỏ như UPI, AP hay Rewter là chắc ăn, chẳng ai thêm dưng tới.

Ấy, làm báo Giao chỉ nó thế thâm như thế đấy. Vì thế cho nên, làm báo Giao Chỉ ghét Mèo kinh khủng mà vẫn phải lấy tin của Mèo. Mà báo Mèo thì viết cách dơ dáy như tờ Nữ Ước thời báo đã viết một bài xã luận với đầu đề là « NẾU VN TỰ CHỐI, MỸ CÓ LÝ DO LÀM THEO Ý MÌNH. » Nguyên văn bài ấy theo tin UPI, thì nó như thế này :

NỮ ƯỚC 22-12 : Nữ ước Thời báo trong bài xã luận hôm nay đã viết « nếu Saigon từ chối thăm dò khả năng hòa bình với MTGPMN, Hoa Thịnh Đốn có lý do để tiến hành theo ý mình. Mặc dù có bản thông cáo chung hôm thứ năm, sự bất đồng rõ ràng giữa TT Johnson và TT Thiệu về việc hội đàm

với MTGP đã đặt ra những vấn đề nghiêm trọng về việc Hoa Thịnh Đốn tự do hành động trong các cuộc vận động chấm dứt chiến tranh, MTGP đã từng nói sẽ hội đàm với Hoa kỳ chứ không với Saigon, đúng như Hanoi đã từng nói vậy.

Vì lý do đó Hoa kỳ tự ý mở các cuộc hội đàm sẽ dễ dàng hơn. Quyền lợi của các chiến binh sẽ được phục vụ tốt đẹp nhất bằng cách quay sang bàn hội nghị.

Ông Kẹo Đồng thuộc đảng Tê Tê, đã bìa nhận một đường như sau :

LỚN NHỨT MÀ LẠI...

QUÁ ẤU TRÌ ?

Theo hãng thông tấn « Ubiat » thì tờ « Nữ ước Thời báo » số ra ngày 22-12 đã « Hết-quyền nổi giận » khi thấy VNCH chỉ bằng lòng tiếp xúc với cá nhân các phân tử MTGPMN chứ không điều đình với cái tổ chức đó của Cộng Sản. Tờ báo này bèn lên giọng « thây đời » bảo rằng nếu VNCH không chịu « thăm dò khả năng hòa bình với MTGPMN » thì Hoa thịnh đốn có lý do để tiến hành theo ý muốn của mình.

Rồi tờ báo xúi Ghình phủ Mỹ cứ việc tự do hành động trong các cuộc vận động chấm dứt chiến tranh.

Đây chỉ là ý kiến của một tờ báo (nếu ai hỏi thì chắc Đạt sứ Bun-cua sẽ trả lời như thế) mà lại là tờ báo vẫn thường chống chính sách Hoa kỳ tại VN thì những lời « bóp chết » là một trong hai tờ nhật báo lớn nhất ở Mỹ. Vậy thì cái lối lập luận hủ dờ đó không thể chấp nhận được.

« Nói như tờ báo này thì hóa ra Chính phủ Mỹ cơ... « đây đây ». Chính phủ VNCH để có cơ điều đình thẳng với VG hay sao ?

Thì ra tờ báo lớn như là tờ báo có những ý kiến... ấu trĩ nhất !

Vì kỳ này, Gon Ong đang chuẩn bị làm số Xuân thật ác ôn, cả làng phải chạy đi kiếm những chuyện thật khi, thành ra không có nhời bàn. Với lại ông Kẹo Đồng nói như vậy cũng đã gần hết ý... mẹ nó rồi. Chỉ còn thiếu một câu văng tục : tiên sư mấy thằng viết báo Mèo ! Chỉ có thể thôi...

ĐỀ HỨC CÀN

Ngân phiếu đề tên :
Quản nhiệm NGUYỄN VĂN MINH
Bài vở thư từ đề tên :
Chủ bút THƯƠNG SINH
In tại nhà in riêng
Gon Ong
101 Võ Tánh Sài Gòn
Điện thoại : 91.905

trang
mặt
ong

HOÀNG HẢI THỦY
viết và soạn

Hôm nay có phải là thu
Mây năm xưa đã lãng du trở về ??
Cảm vì Em bước chân đi
Nước rung mặt ngọc lưu ly phút buồn
Em về xa mái cô thôn
Một mình trông khói hoàng hôn nhớ nhà.
Từ EM mới bước chân ra
Tuy rằng cách mặt lòng ta chưa sầu
Nắng trời vàng chảy về đâu ?
Hôm nay mới thật bắt đầu là thu.
Trời hồng trắng bóng mây xưa
Mấy năm xưa đã viễn du trở về
Rung lòng dưới bước Em đi
Nắng vàng lại gọi phân ly mất rồi.
Trời hồng chắc má Em tươi,
Nước trong chắc miệng Em cười thêm xinh.
Ta đi hoài mộng một mình
Hai lòng riêng để mối tình cô đơn.
Chiều nay trông mắt Em buồn
Đã trông thấp thoáng ngọn cò, bóng sương.
Xa vời trắng nước tha hương
EM về bên ấy, ai thương Em cùng.

BÀI HÁT MÙA THU, THƠ ĐÌNH HÙNG,
thuộc lòng từ năm 17 tuổi. Tới nay vẫn còn nhớ, nhưng có thể sai một vài tiếng, lên xuống một vài câu. Đây là một tác phẩm Mật Ngọt. Lòng ta từ thuở nào xưa, đã yêu những lời thơ như thế, tự nhiên phải có nhiều ngọt ngào của Tình Yêu. Nhưng yêu THƠ, có một điều chúng ta cần biết—biết để mà biết thôi, vì yêu Thơ, cũng như yêu đàn bà, mê đánh bạc, ma túy... đều là những cái gì đã định sẵn, như "Định mệnh đã an bài", chúng ta không thể sửa đổi được—là yêu những bài THƠ như thế nào, cuộc đời của chúng ta sau này sẽ có thể giống như những gì trong bài thơ ấy.

Yêu thích cái gì, cái đó nó vận vào người chúng ta. Giáo lý Nhà Phật giải thích: "Đó là lẽ Nhân quả."

Trông nhân nào, hưởng quả ấy". Yêu những lời thơ buồn cuộc đời sẽ có những ngày tình buồn. Trên cõi đời này, có bài thơ tình nào vui không nhỉ ??

Các cụ ta với kinh nghiệm sống của "4000 năm văn hiến nó lệ mắt 3000 năm", dạy con cháu rằng :

— Đàn ông chớ đánh tổ tôm

Đàn bà chớ đọc thơ nôm THÚY KIỀU.

Có lẽ các cụ nghĩ đúng. Nhưng em có tâm hồn lãng mạn, đa tình, đa cảm, chém chết cũng có những cuộc đời ái tình và sự nghiệp ba chìm, bảy nổi, chín lênh đênh, bốn năm đời chồng là ít. Nhưng cái mầm đa tình, như một cái nhân, đã nằm sẵn trong tâm hồn các em. Vì đa tình nên các em mới tìm thơ Tình để đọc, đọc. Không phải là vì các em đọc thơ Tình nên cuộc đời ái tình của các em mới vất vả.

Thế hệ phụ nữ trước đây 30 năm đọc Kim Vân Kiều. Thế hệ phụ nữ cách đây 15 năm đọc những bài thơ Nguyễn Bính và T.T.KH. Những người phụ nữ của hai thế hệ ấy đã em ái để cho "ma dẫn lối, quỷ đưa đường" lạc bước vào thế giới của thi ca và tưởng tượng.

Người ta tưởng tượng người ta nói những câu như :

— Cây em em có chịu lời.

Ngồi lên cho chị lạy rồi sẽ thưa...

Mai sau dầu có bao giờ

Đốt lò hương ấy, se tơ phím này

Trông ra ngọn cỏ, lá cây

Thấy hiu hiu gió là hay chị về..

— Nếu biết rằng tôi đã có chồng

Trời ơi người ấy có buồn không ?

— Tôi vẫn đi bên cạnh cuộc đời

Ái ân lạt lẽo của chồng tôi

Rồi từng thu chết, từng thu chết

Vẫn đau trong tim bóng một người...

Còn Tôi, cuộc đời như mùa Thu, buồn không ra buồn, vui không ra vui, và tôi yêu những bài thơ viết về mùa Thu. Như bài thơ này :

Tình tan giấc mộng lòng đau

Nửa mong tăng sáng, nửa cầu thâm khuya

Tiếng chuông tận giáo đường kia

Hay trong chùa nọ sấu chia ngang người.

Biết sương đang đổ nên lười

Nằm nghe lá rụng rơi bởi rung cây.

EM ơi buồn lạnh thế này

Cùng anh chẳng có một ngày năm đôi.

Hãy nghe trong một chiều sầu

Tiếng xe lạch cạch lên cầu lông lay
Người xa đường ngân bước giầy
Xuống xe đứng nhớ ai gây vì Thu

Đó là bài CUỐI THU của THÂM TÂM. Từ thuở chưa có tình yêu đã yêu những bài thơ như thế, khi yêu rồi cuộc đời có những đêm buồn nằm ngủ một mình thương nhớ một người nào đó, có chi là lạ.

Các bạn hãy đọc lại những lời thơ đầy màu sắc mùa thu và Hà nội này, và các bạn hãy nhớ xem bài thơ này của ai.

Chiều về chậm chậm trong hiu quạnh

Tơ liễu theo nhau chảy xuống hồ.

Tôi thấy quanh tôi và tất cả

Châu thành Hà nội chít khăn số.

Nước mắt chạy quanh, tình thất lại

Giờ đây tôi khóc một người về.

Giờ đây tôi thấy lòng cay đắng

Như có ai mời chén biệt ly.

Sáng nay vô số lá vàng rơi.

Người gái trinh kia đã chết rồi

Có một chiếc xe màu trắng đục

Đem đi một chiếc quan tài trắng

Và những bông hoa trắng lạnh người

Theo gót những người khăn áo trắng

Khắc hồn trinh trắng mãi không thôi...

**ONG ĐỤC VÀ GÃ THÂM LONG TRỌNG
PHẢN ĐỐI THI HÀO NGUYỄN DU**

Đây là một vụ thuộc về địa hạt Danh Dự và Nguyễn Tác. Vì danh dự chịu chơi của toàn thể Ong Mật, Ong Đục ở cõi đời này, chúng tôi ra Tuyên Ngôn long trọng phản đối Thi Hào Nguyễn Du. Vì trong tác phẩm số 1 của me sừ Nguyễn Du — me sừ này không viết được Phóng Sự, Tiểu Thuyết, chỉ có mỗi cái tài làm Truyện Thơ còm, mặc dầu đã có dịp đi làm « Âm Bát Sét Đưa » sang Tàu—me sừ đã mất sát, làm mất danh dự Ong Đục bằng cặp thơ :

Tiếc thay một đóa trà mi

Con Ong đã tỏ đường đi, lối về, Đây là hai câu trong đoạn truyện Thơ Tình Kim Vân Kiều, tác giả tả cảnh Mã Giám Sinh phá trinh cô Vương Thúy Kiều trong Ô ! en.

ONG ĐỤC phản đối vì :

Tác giả đã ví Mã Giám Sinh, một anh ma cô, với Ong Đục.

Tác giả tỏ vẻ tiếc hận, cay cú về chuyện ONG ĐỤC được hưởng nhiều hoa thơm phong nhụy.

ONG ĐỤC mình xác chưa bao giờ và không bao giờ biết ONG ĐỤC làm ma cô, dặt gái cho Tú Bà. ONG ĐỤC chỉ giống Mã Giám Sinh ở điểm «mày râu nhẵn nhụi, áo quần bảnh bao.» ONG ĐỤC hót tóc ở Đám, Hiền Vương, cùng chỗ với các ông Không Quân chơi tóc và các Văn Nghệ Sĩ Tuấn Huy, Huy Cường, Mạnh Phát, Văn Quang v.v... Trong xã hội ONG, không có nghề làm ma cô Nghề ma cô là một nghề riêng của loài người.

Xét vì những lý do nêu trên, ONG ĐỤC yêu cầu me sừ Nguyễn Du sửa lại gập đoạn Truyện Thơ trên và có lời xin lỗi rõ ràng trong các sách Quốc Văn dạy học trò.

Nếu không, ONG ĐỤC sẽ dành quyền truy tố Cụ ra tòa về tội công khai mạ lỵ và phỉ báng.

O bạn đã đọc hay chưa đọc; bạn sẽ được đọc đầy đủ trong lần xuất bản này, thật sống động về BIỆT KÍCH, BIỆT CHÍNH, tiên thân XÂY DỰNG NÓNG THÔN.

tôi đi dân vệ mỹ

O ký sự ĐÌNH BẠCH DÂN Đọc để biết tâm tình khác khoải của lứa thanh niên thời đại, BIỆT KÍCH CỜ ĐAO GẤM ĐÂM XUỐNG CUỘC ĐỜI, còn sống mà đã lãnh tiền

NHA THƯƠNG CẢNG
SAIGON

DANH SÁCH THƯƠNG THUYỀN ĐẠI DƯƠNG VÀ VIỄN DUYÊN

dự định điều động lên Saigon trong tuần lễ
từ 23-12-67 đến 30-12-67

Số thứ tự	TÊN TAU	Đại Diện Hãng Tàu	Thụ thác bốc dỡ	Hàng chuyên chở	Ngày đến Vũng Tàu	Nơi cập tại Saigon	Cướcchủ
1	MORMAC GULF	Transmar	Sovicotra	Linh tinh	17-12-67	Cầu	
2	P. PIERCE	An-Lạc	nt	nt	21-12-67	Cầu	
3	NANKAI MARU	M.M.	STIC	nt	25-12-67	Cầu	
4	ASMARI	M.M.	nt	nt	27-12-67	Cầu	
5	ASKOT	M.M.	nt	nt	26-12-67	Cầu	
6	FURUTAKU MARU	D.F.	nt	nt	28-12-67	Cầu	
7	GALLE	O.T.C.	V.V. Minh	nt	26-12-67	Cầu	
8	TAI-LUNG-SHAN	Transocean	U.T.S.	nt	28-12-67	Cầu	
9	JOLANDA SMITS	Rexco	Lê Thanh	Thịt	18-12-67	H. Nghi	
10	WASHINGTON	Getz Broz	Mỹ-Việt	Linh tinh	26-12-67	Cầu	

Saigon, ngày 21 tháng 12 năm 1967

TRUNG TÁ GIÁM ĐỐC NHA THƯƠNG CẢNG SAIGON

TỪ ÔNG KHOA TRƯỞNG NGUYỄN KHẮC HOẠCH KHÔNG E DÈ...

Sau khi Nhà Cầu nhốt ngài khoa trưởng Văn khoa Nguyễn Khắc Hoạch vào phú de Giao Chi về cái tội e dè Việt Cộng. Thì bèn xảy ra có một văn hữu tới Con Ông tìm Nhà Cầu cho biết 'Chiến sĩ chống cộng' Nguyễn Khắc Hoạch buồn lắm cơ. Theo văn hữu nọ, khoa trưởng Nguyễn Khắc Hoạch không có e dè con mẹ gì cả. Ông chỉ chưa dám tới thăm sinh viên Ngô Vương Toại bị đạn Vẹm và quầng quai trên giường bệnh. Có thể thời và thế là thuộc vấn đề tình thầy trò chứ chẳng nhằm chi đến việc chống Cộng. Nhà Cầu rất hân hoan nghe văn hữu họ kể. Và hứa sẽ viết lại rằng ông Nguyễn Khắc Hoạch chống Cộng số dzách trong số các trí thức khoa bảng ở Giao Chi. Văn hữu nọ vội xua tay: Thời đừng phân nào thôi, nhờ anh tí. đề đặt chữ, Quả thực, ông Hoạch chống cộng ra rít. Vì các sinh viên học bên Tây mí lý ông Hoạch đã xác nhận điều... Chống Cộng này.

... ĐẾN BÀ NĂM ỒM

THANH MINH KHÔNG TỐ ĐIỂM

Con Ông số 10 đường một 'lá đơn' tổ điểm và các ông dùi cui che che chờ điểm ký tên Nguyễn Thị Gấm tự năm ồm ở số nhà 57/4b đường Trương Minh Ký Sài Gòn Gia Định. Nay bà Nguyễn Thị Gấm ở số nhà 57a đường Trương Minh Ký căn cước 555307 cấp tại quận III Sài Gòn ngày 28-10-1961 (chắc là sợ các ông 'cóm' trả thù sau) vội vàng thanh minh bà không hề làm đơn tố cáo những ổ điểm nhờ Con Ông đăng Kê nào đó đã hại bà. Con Ông chiều bà năm ồm, thanh minh thanh nga giữ bà đây xin yên tâm đừng có sợ Ông Đại úy trưởng ty Cảnh sát quốc gia mới về ng giống không Trung tá của Trưởng ty dân mà lo. Cứ tiếp tục hành nghề đi!

THUA ME LẠI GỖ BÀI CÀO

Giadinh ngày 19 tháng 12 năm 1967.

Thưa ông

(Tiếp theo trang 3)

NGHỊ ĐỤC NGHỊ CÁI

Chăm dứt hôm nay đề tỏ thiện chí cùng Thượng Thổ, Hạ Tà. Kéo quý vị ấy trách rằng người ta mới lãnh có mấy tháng lương đã bắt người ta làm việc thì người ta làm thế chớ nào nôi. Vâng, cứ để người ta lĩnh lương cho thật kỹ, xoay áp phe thật no, thực hiện xong vấn đề 'tề gia' rồi mới 'trị quốc bình thiê hạ' được. Trưởng cũng nên thưa cùng bạn đọc rằng: cô Thập Thành, ông Chân Kinh đã chòm chệ ngồi trong nghị trường như quý ông Hồ Hữu Tường, Mai Văn Hàm và quý bà Kiều Mộng Thu, Phan Nguyệt Minh vân vân... Khi nghị trường đã có ông Hồ Hữu Tường, cô Thập Thành, thiết tưởng không nên viết gì về nghị trường nữa.

Vậy, từ số 13, con số ác ôn còn đồ Cộng phi, phóng sự gia Thương Sinh sẽ cố gắng hiến bạn đọc một phóng sự rất sống động, lâm ly và thời sự mang tựa đề:

GIAO CHỈ FOR RENT

Chúng ta đã cho ngoại nhân thuê những gì? Và còn những gì chúng ta không cho ngoại nhân thuê? Bạn Thương Sinh, trước khi giải nghệ viết phóng sự nham nhở, sẽ cố gắng làm vừa lòng bạn đọc trong Giao Chỉ For Rent của bạn.

Giao Chỉ For Rent, những giòng chữ phản nộ của những người Việt Nam biết sót thương quê hương rách nát của mình. Giao Chỉ For Rent, những ngọc roi da quật vào mặt những gã lơ láo khinh thường dân tộc Việt Nam anh dũng

Bạn đọc nhớ theo ròi từ số 13.

THẬP NGUYỄN

(26-12-67)

Chân đọc báo CON ONG thấy bài 'Cà chua thổi nho phần nộ và bỏ hồn' tôi xin trình thêm với ông một việc rất đẹp của Quan Th. Ủy nhà ta Phó đại diện nhà nước Tân Bình đề thách ông có gan cho bọn Phù Đổng Thiên Vương (PĐĐHICN) chúng tôi nhờ.

Sở là cách nay hơn tháng lúc 12 giờ đêm và gặp, cảnh đẹp trời êm Quan nhà ta vào một Sở nách trá hình đề dớp hít. Nhưng không kiểm soát được bao tử nennhậu quá chén và sanh ra ầu đả với mấy bạn quân nhân TQLC.

Phần thì cô thế phần thì nôi máu anh hùng nên Quan Th. Ủy ngài mới rút khẩu súng lục cỡ nhỏ 6.35 (ngài mang kê kê theo mình không có giấy phép) chỉ ngay ông trời bấm luôn mấy phát. Sau đó ngài liền tốt tội tất tề chạy về Chi Tân Biah kêu tiếp viện.

Đến bớt ngài kêu ngay ông Trưởng Toán kiểm soát Võ Văn Bá (thăm sát viên CN.) hỏi sao không tiếp cứu ngài, bộ chỉ lo ngủ hay sao mà không nghe Quan ngài; bản Ông Trời (chỉ thiên) luôn tiện Quan ngài tặng cho ông này mấy bát tai xính vỉnh trước mặt tất có nhân viên trực. Đứng là 'thua me lại gỡ bài cào'.

Ồi tội nghiệp thay cho cái nghề Cảnh Sát. Thăng con nít đánh kẻ đáng ông cha nó và nếu đem so sánh trong tuổi nó kém kẻ mà nó si nhục quá xa.

Nạn nhân định đem nội vụ ra ánh sáng nhưng...theo ông Minh Vô thì Ông Cò Tân bình còn sợ Quan Thiệu Ủy thì sức mấy mà anh 'Thăm' này dám đá động đến Quan nhà ta.

Đó sự việc là như vậy nếu ông Vinh Vô nói tôi nói oan cho Quan Th. Ủy thì xin ông bách bộ tới bớt Tân Bình, hỏi thăm trẻ nhỏ chung quanh nó cũng có thể thuật lại tí mi vụ này cho nghe.

Nếu chúng tôi là toán Phù Đổng của Tân bình đọc được bài này trên báo của ông chúng tôi xin hứa gọi tặng thêm cho ông một số cà chua thổi khác cũng có mùi vị tương đương với bày này.

Thân ái chào kẻ dám nói ngay nói thẳng và nói thật. Đại diện anh em CS/ĐĐĐH/CN tại Tân Bình.

TÁI NAM: Chúng tôi mong ông thông cảm và vui lòng cứu chúng tôi khỏi sự trả thù, vì dám nói lên sự thật.

NHÀ NƯỚC THỬ LÀM MỘT TUA

« BA TUI » XEM SAO

Thưa ông, Trong Con Ông số 10, có bài tố cáo các nhân viên bảo trợ cho các chủ chứa bạc, nuôi gái đi.

Thì đây cũng xin ông tố cáo dùm cơ quan nào làm nơ ăn tiền, giữa thủ đồ ở 296 Hai Bà Trưng, trước nhà thờ Tân Định một sòng sọc đĩa ăn thua bạc triệu.

Chủ chứa là Mụ Mỹ Đa kao, một tay đồ bạc khách tiếng. Sòng này chỉ tổ chức từ 7g30 tới lối 11 giờ 30 phần đông là con buôn. Sự thật như vậy, nếu động họ đem về số 9 Phạm Đăng Hưng Dakao, và về căn nhà cuối đường Nguyễn Thiện Thuật, trụ sở của phong trào V.N.Q.D Đ, căn nhà 3 tầng gần cây xăng Esso.

Nếu không tin, các ngài cứ tới 296 Hai Bà Trưng buổi tối mà coi người ra vô như vô Kim Chung ngày trước.

KÍNH CHÀO

NGUYỄN VĂN LỰC

LIÊN DANH SỰ TỬ HÍ... TIỀN

Sau khi nộ đơn ứng cử vào Viện Bộ Lão, quý vị đại trí thức trong liên danh SỰ TỬ HÍ... TIỀN đọc luôn bài tuyên cáo: Đồng tiền thân mến! Suốt 30 năm hy sinh, học tập, thi cử đồ đạt cho đồng tiền. chúng tôi trân trọng cầu đồng tiền ủng hộ cho chúng tôi không bao giờ lạnh nhạt và phân bội đồng tiền cả... Bài tuyên cáo không làm cho đồng tiền bỏ tới. Thối cử cái rụp. Liên

danh lý lán tha phương cầu thực. Nhóm Vũ quốc Thúc Cao Hách đánh hơi thấy Tâm Châu, de, om Tâm Giác bèn kéo nhau sang miền V.N lập ủy ban bảo vệ V.N.Q.T. Còn ông Lưu Mậu Thành thì lấy tiền của dân Giao châu chuôi cho bọn Trung Cộng. Bọn Tàu đã giả vờ chờ gạo nhưng chính thật là tiếp tế vũ khí cho Mặt trận giải phóng miền Nam. Tiền chuyên chở bắt Huế kỳ trả 292.000 đô la xanh. Huế Mỹ ức quá bèn buộc cụ Tổng Việt trả lại. Cụ Tổng ức lắm. Nhưng làm sao được Ai lại gọi Mỹ tới chống cộng rồi lại lấy tiền Mỹ thuê cõng chở gạo, chở súng thì đúng hẳn là họ Lưu Mậu xin ròi.

LÀNG SỰ TỬ HÍ... TIỀN

Làng Học Đại, Học Đại, ở bên xa lộ, là đất tấn phong của cố Tổng thống, cố cố vẫn ban cho các chức sắc khoa bảng ở Giao Châu. Mỗi miếng đất là một tấm bài ngà, kim khánh của triều đình ban cho kẻ nộ học đã tận tụy bảo vệ ngài vàng. Bấy giờ nhà Ngô đã suy vong. Bọn lưu dân trên đất này bèn biểu diễn lòng yêu nước, yêu cách mạng bằng cách phóng uế lên miếng đất 'phong kiến' đó. Bao giờ vin la đều trở thành ổ điểm, nhà chứa gái, chứa hút, chứa Mèo... nghĩa là làng sự tử hóa thành chường chó thượng lưu.

Trí thức khoa bảng chống phong kiến sâu sắc và thâm trầm hơn giới bình dân nhiều. Bình dân nổi dậy thì chỉ có đập phá. Trí thức chống đối thì thâm thúy lắm... cho điểm phóng uế vào đất phong đề hí tiền là chửi cha cái thẳng cho đất chứ còn gì nữa? Thâm thật. Sự đời đánh con chó thì nó vồ, nó cắn. Đánh thẳng có học nó lại cười... mình tưởng nó chịu lỗi. Không có chờ cơ hội để cắn mình mà mình cứ tưởng là nó giác ngộ. Thế mới đau!

TẠI SAO SỰ TỬ HÍ TIỀN LẠI ĐI Ô TÔ BƯƠNG

Mới đây, các nhật báo đều hân hoan đăng cái tin trộm thời xe gắn máy Nhật của người Đức ở Làng Đại Học Thủ Đức trong mục 'Từ thành đến tỉnh, Từ quê ra chợ' vân. vân... Tin đó chứng minh hùng hồn rằng thì là Làng Đại Học của các trí thức cỡ nặng ở Giao Chi đã 'for rent' hết trọn. Hãy dạo một vòng... làng ta mà coi. Mỹ, Đức, Ý và me Mỹ cùng điểm dờ luyến phất pha phất phổi ngự tại Làng Đại Học. Đó là điểm son của tình hữu nghị chống Cộng nhưng là sự băng huyết của trí thức khoa bảng. Ôi đến ngay khoa bảng mà cũng 'for rent' thì nói chi cái dân tộc này chả bị Mèo nó khinh như chó. Do lẽ đó, liên danh Sự Tử Hí Tiền mới đi tháo tông. Vì trong liên danh toàn giáo sư đại học có cả ông Nguyễn cao Hách mí lý ông Lưu Tùng Mậu, người thuê tàu Trung Cộng chở gạo viện trợ Mỹ về Giao Chi và bắt 92 ngàn đôn xanh! vân vân...

T.N. SỐ XANH SỐ ĐỎ SẮP BỊ VỒ.

Nhà nước sẽ vô những anh Giao Chi lái xế mang số T.N. số đỏ số sanh. Hoan hô nhà nước của ông Sáu Lèo Nhìn những thẳng Giao Chi ngồi trên xe số đỏ, số xanh vênh mặt chúng nó là Mèo con, Phi con, Đại Hàn con khiến Nhà Cầu trông thấy chỉ muốn nhò dờm vào mặt chúng. Đi xe lậu thuế lưu hành đã là một sự... ăn cắp, ăn may mà còn tưởng hánh lâm!

BẮT ĐẦU TỪ SỐ 13 PHÚ DE GIAO CHỈ CÓ CHỖ NHỐT XE VN, VA, VB CHỖ VỢ ĐI CHỢ CON ĐI HỌC, SẴN ĐI MUA ĐỒ VÀ QUAN ĐI ĐÁNH BẠC. Phải viên lượng xe VN, VA, VB đi ngoài giờ làm việc sẽ là các... tiêu ký giả đánh giầy, bán cà lem, bán báo. Mọi chi tiết xin liên lạc với quan chánh số nhốt xe NẮ XẾ.